

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/6/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200366
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013200366.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: R. Q. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Špitálska č. 8, 812 67 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správneho orgánu v dávkovom konaní, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 03. decembra 2013 č. k. 20S/49/2013-53, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 03. decembra 2013 č. k. 20S/49/2013-53 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č.: UPS/USI/SSVOSSD/BEZ/2013/833 zo 04.03.2013 (príloha č. 80 administratívneho spisu - ďalej na účely rozsudku tiež „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný ako odvolací správny orgán v zmysle § 4 ods. 6 písm. a) bod 1 a písmeno c) zákona č. 453/2003 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „Správny poriadok“) potvrdil podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku a § 13 ods. 5 a 6 zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 600/2003 Z. z.“) potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, odboru sociálnych vecí a rodiny, č.: ZAI/OŠSD/SOC/2012/35608 z 29.11.2012 (ďalej na účely rozsudku tiež „prvostupňové rozhodnutie“, resp. „prvostupňový orgán“).

Podľa § 13 ods. 5 zák. č. 600/2003 Z. z. v relevantnom znení pre prejednávajúcu vec platí, že ak bol priznaný a vyplatený daňový bonus 1) za kalendárny rok na nezaopatrené dieťa, na ktoré platiteľ vyplatil

príplatok k prídavku, oprávnená osoba je povinná vrátiť vyplatený príplatok k prídavku.

Podľa § 13 ods. 6 zák. č. 600/2003 Z. z. v citovanom znení platí, že ak oprávnená osoba svojím konaním spôsobilá, že platiteľ jej prídavok alebo príplatok k prídavku vyplatil neprávom, je povinná vrátiť prídavok a príplatok k prídavku. Nárok na vrátenie prídavku a príplatku k prídavku vyplateného neprávom alebo nárok na vrátenie vyplateného príplatku k prídavku podľa odseku 5 zaniká uplynutím jedného roka odo dňa, keď platiteľ zistil túto skutočnosť, najneskôr uplynutím troch rokov odo dňa poslednej neoprávnenej výplaty prídavku alebo príplatku k prídavku alebo odo dňa poslednej výplaty príplatku k prídavku podľa odseku 5.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobkyni uložená povinnosť vrátiť príplatok k prídavku na dieťa G. T., nar. XX.XX.XXXX, N. T., nar. XX.XX.XXXX a G. T., nar. X.X.XXXX, do 15 dní odo dňa právoplatnosti prvostupňového rozhodnutia za mesiace jún až december 2009 v sume 209,16 €, za február až december 2010 v sume 340,23 € a za apríl až december 2011 v sume 278,64 €, t. j. v celkovej sume 828,03 € na tam určený bankový účet.

3. Výrok rozhodnutia odôvodnil žalovaný tým, že podmienkou nároku na príplatok k prídavku na dieťa v zmysle § 7a zák. č. 600/2003 Z. z. je okrem iného nevykonávanie zárobkovej činnosti oprávnenou osobu alebo ďalšou fyzickou osobou, ktorá si môže uplatniť daňový bonus podľa osobitného predpisu, a nepriznanie daňového bonusu na nezaopatrené dieťa, na ktoré si oprávnená osoba uplatnila nárok na prídavok.

Ďalej žalovaný v súvislosti s pojmom zárobková činnosť zdôraznil, že je to činnosť zakladajúca nárok na príjem zdaňovaný podľa zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmu (viď jeho § 5 a § 6), pričom sem spadá aj činnosť vykonávaná na základe dohody o vykonaní práce.

4. Z databázy registra platiteľov poistného v Sociálnej poisťovni prvostupňový orgán zistil, že žalobkyňa bola evidovaná ako zamestnanec na dohodu u INDEX NOSLUŠ, s. r. o. v období od 03.01.2009 do 31.12.2009, ďalej od 05.01.2010 do 31.12.2010 a tiež od 22.03.2011 do 31.12.2011.

5. Prostredníctvom podaného odvolania žalobkyňa namietala, že bola síce evidovaná ako zamestnanec na dohodu o pracovnej činnosti, avšak nepracovala každý mesiac. Príplatok k prídavku jej bol vyplácaný na základe splnenia zákonných podmienok a vzhľadom na skutočnosť, že za uvedené obdobie si nemohla uplatňovať daňový bonus, príplatok poberala oprávnene.

Žalovaný na túto odvoláciu námietku uviedol, že odvolateľka už v čase podania žiadosti o príplatok k prídavku na dieťa vykonávala pracovnú činnosť na dohodu a uvedenú skutočnosť platiteľovi neoznámila, hoci tak mala povinnosť urobiť v zmysle § 14 zák. č. 600/2003 Z. z. do ôsmich dní písomne od zmeny rozhodujúcich skutočností, preto nie je možné zohľadniť túto námietku uvádzanú v odvolaní. Už v čase spísania žiadosti o vyplácanie príplatku bola odvolateľka o svojich povinnostiach uzročená.

6. Vzhľadom na to, že vykonávala pracovnú činnosť na dohodu a túto skutočnosť platiteľovi neoznámila, spôsobilá neoprávnenú výplatu príplatku k prídavku na dieťa, a preto je povinná ho za predmetné mesiace vrátiť.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

7. Proti hore citovanému rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa žalobu z 24.04.2012.

8. Potvrdila, že počas poberania príplatku k prídavku na dieťa veľmi nepravidelne a krátkodobu pracovala na základe dohody o pracovnej činnosti.

Ďalej namietala, že výkon tejto práce nemožno z vecného hľadiska považovať za zárobkovú činnosť pre jej časový rozsah (dobu výkonu práce), ako aj pre výšku odmeny. Podľa žalobkyne nie je možné vykladať zákon tak, aby jej deti boli sankcionované len preto, že sa snažila zabezpečiť pre ne nepatrné finančné prostriedky. Poberaním príplatku k prídavku sa ona ani jej deti neoprávnene neobohatili.

9. Tiež namietala, že správny orgán vôbec nezisťoval, v ktorom období skutočne reálne pracovala a akú odmenu za prácu dostala. Jej odmena v roku 2009, 2010 a 2011 vyplýva z potvrdenia jej zamestnávateľa INDEX NOSLUŠ, s. r. o., so sídlom v Žiline.

Prevažnú časť mesiacov týchto v rokoch nepoberala žiadnu odmenu, lebo nepracovala.

10. Písomnú žiadosť na vyplácanie príspevku k prídavkom nevypísala, ani nepodpísala ona, ale jej manžel. Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

11. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 28.05.2013. To, že žalobkyňa dosahovala v určitých mesiacoch nulový príjem, nemá podľa žalovaného vplyv na skutočnosť, že vykonávala zárobkovú činnosť na základe stále trvajúcej dohody o pracovnej činnosti a dohody o vykonaní práce.

Žiadal žalobu zamietnuť.

B)

12. Krajský súd v Žiline ako súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, preskúmal podľa § 247 a nasl. O.s.p. v medziach žaloby (§ 250j ods. 1 O.s.p.), pričom zistil, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p.

13. Krajský súd vychádzal z toho skutkového stavu, že z potvrdenia o príjme vystaveného spoločnosťou INDEX NOSLUŠ, s. r. o., Žilina, podľa ktorého žalobkyňa bola ich pracovníčkou v období rokov 2009-2011 na základe dohody o pracovnej činnosti a dohody o vykonaní práce, žalobkyňa v roku 2009 nedosiahla žiaden príjem, v roku 2010 dosiahla príjem v 2. až 4. mesiaci a v roku 2011 dosiahla príjem v 3. až 7. a 12. dvanástom mesiaci.

14. S poukazom na ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p., § 7a, § 11 ods. 1 a 3, § 13 ods. 5 a 6 § 13 ods. 6 cit. zák. č. 600/2003 Z. z. krajský súd zdôraznil, že hmotnoprávne podmienky na vznik nároku na príplatok k prídavku na dieťa musia byť všetky splnené kumulatívne. Správny orgán vychádzal z toho, že nebola splnená podmienka v § 7a písm. c) zák. č. 600/2003 Z. z., a to nevykonávanie zárobkovej činnosti oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 3 (v prejednávanej veci žalobkyňa ako rodič nezaopatreného dieťaťa) a ďalšou fyzickou osobou, ktorá si môže uplatniť daňový bonus.

Podľa argumentácie žalovaného si žalobkyňa nespĺnila túto podmienku preto, lebo bola zamestnaná v pracovnej agentúre INDEX NOSLUŠ, s. r. o., na základe dohody o vykonaní práce, bez ohľadu na to, že v niektorých mesiacoch nedosiahla na základe tohto právneho titulu žiaden príjem.

15. Podľa krajského súdu výkon práce na základe dohody o pracovnej činnosti je možné považovať za zárobkovú činnosť. Podľa Zákonníka práce (§ 226) ide o dohodu, ktorá spadá do skupiny dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru. Hospodárskym cieľom jej uzavretia je dosiahnutie príjmu (odmena za vykonanie pracovnej úlohy alebo odmena za vykonávanú prácu), ktorý následne bude zdanený. Z tohto pohľadu vykonávanie prác na základe týchto dohôd je potrebné považovať za zárobkovú činnosť.

Nie je však vylúčené, že zamestnancovi nevznikne nárok na odmenu za vykonávanú prácu (pri dohode o pracovnej činnosti) pravidelne mesačne, ako je to pri mzde vyplácanej z titulu pracovného pomeru (§ 129 ods. 1 Zákonníka práce). Zamestnanec teda nemá v týchto prípadoch právny nárok na odmenu za vykonanú prácu pravidelne mesačne a preto nie je možné hovoriť, že ide o takú zárobkovú činnosť, ktorá mu zakladá nárok na mesačný príjem, ktorý by bol zdaňovaný podľa zákona o dani z príjmov. Preto v týchto prípadoch je podľa názoru krajského súdu potrebné individuálne prihliadať na dosiahnuté príjmy zamestnanca v jednotlivých mesačných obdobiach.

16. Na základe uvedeného krajský súd vyslovil právny názor, že je potrebné prihliadnuť na tie mesiace, v ktorých žalobkyňa ako zamestnanec nedosiahla z dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru žiaden príjem, teda spĺňala v tomto období podmienku § 7a písm. c) zák. č. 600/2003 Z. z. v tom zmysle, že v týchto mesiacoch nedosiahla zdaniteľný príjem.

Posudzovanie vykonávania zárobkovej činnosti v prípadoch, keď zamestnanec nemá právny nárok na pravidelný mesačný príjem sa musí teda posudzovať v jednotlivých mesiacoch osobitne a nielen

paušálne obdobím platnosti dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru.

17. Nakoľko v prejednávanej veci žalovaný vyslovil právny názor, že podmienka na priznanie príplatku k prídavku nebola splnená ani za obdobie mesiacov, v ktorých žalobkyňa reálne nedosiahla z dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru žiaden príjem, ktorý právny názor je v rozpore s právnym názorom krajského súdu, preto bolo potrebné napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

18. Čo sa týka argumentácie žalobkyne, že žiadosť na vyplácanie príplatku k prídavku nevypísala ani nepodpísala, krajský súd konštatoval, že toto tvrdenie žalobkyne nie je pravdivé, nakoľko v správnom spise sa nachádza originál žiadosti zo dňa 18.12.2009, z ktorej krajskému súdu vyplýva opak.

III.

Odvolanie žalovaného/stanoviská

19. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 23.12.2013 (č. l. 56) proti rozsudku prvostupňového súdu žalovaný v súlade s ustanovením § 205 O.s.p. uviedol ako dôvod odvolania to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p./.

20. Následne odvolací súd v stručnosti rekapituluje odvolacie dôvody žalovaného:

- žalobkyňa v svojej žiadosti z 18.12.2009 uviedla, že nevykonáva zárobkovú činnosť, pričom súčasne v bode G žiadosti vyhlásila, že všetky ňou uvedené údaje sú pravdivé,
- minimálne dvakrát došlo k zmene (pri uzatváraní dohôd v roku 2010 a 2011), ktoré mali vplyv na výšku a výplatu príplatku k prídavku na dieťa, čo však žalobkyňa ani raz žalovanému neoznámila,
- s citáciou dotknutých ustanovení Zákonníka práce žalovaný vyslovil, že odmena za splnenie uloženej úlohy ako aj termín jej splnenia bol žalobkyni známy,
- hoci bol príjem žalobkyne v určitých mesiacoch nulový, toto uvedené nemá vplyv na skutočnosť, že vykonávala zárobkovú činnosť na základe stále trvajúcej dohody,
- skutočnosť, že žalobkyňa nemala za určité mesiace príjem, neznamena, že nevykonávala zárobkovú činnosť, nakoľko nie je v kompetencii a ani v možnostiach prvostupňového orgánu a žalovaného dokladovanie a skúmanie, či na základe vykonávania pracovnej činnosti žalobkyňa mala alebo nemala príjem.

21. Záverom žalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodol o zamietnutí žaloby a ponechal v platnosti rozhodnutie žalovaného.

22. Z vyjadrenia žalobkyne z 05.01.2014 (č. l. 64) vyplýva jej názor, že predmetnú dohodu nepodpísala, hoci sa tam nachádza slovný podpis T..

23. Ďalej žalobkyňa zdôraznila, že hoci je pravda, že pracovala v čase ako je uvedené, tak iba v niektorých dňoch v týždni a iba v niektorých mesiacoch a navyše od 11.07.2005 až do 17.05.2010 bola odkázaná na dialýzu pre zlyhanie obličiek. V máji 2010 jej v nemocnici v Martine úspešne transplantovali obličku a následne bola ešte 2 mesiace hospitalizovaná pre jej neskoršie zdravotné komplikácie.

24. Následne žalobkyňa opísala, ako vykonávala ďalšie činnosti pre agentúru INDEX NOSLUŠ, aké má rodinné podmienky vzhľadom na kritický zdravotný stav svojho manžela a prípravu svojich dcér na budúce povolania.

Počas návštev na úradu práce a sociálnych vecí pri jednom rozhovore pracovníčka úradu vyjadrila pochybnosti, či žalobkyni príplatok k prídavku patrí. Následne, podľa žalobkyne na základe informácie od svojho nadriadeného dospela k záveru, že jej uvedený príplatok patrí.

25. Záverom požiadala konajúci odvolací súd o zhovievavosť a tiež konštatovala, že suma 828,03 €, ktorú má vrátiť, označila za veľmi vysokú.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250s O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250l ods. 2 v spoj. s § 250ja ods. 2 O.s.p.) po neverejnej porade senátu jednoglasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

27. Najvyšší súd sa celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených správnym orgánom. Na druhej strane podstatou odvolania ako aj žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je právna otázka, či žalobkyňa dodržala zákonom predpokladané podmienky pre pokračovanie poskytovania príplatkov k prídavkom na deti.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

28. Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávané veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

29. Ako už bolo vyššie naznačené Najvyšší súd sa stotožňuje s argumentáciou krajského súdu, že právny nárok na odmenu za vykonanú prácu podľa dohody o vykonaní práce nemá charakter pravidelne vyplácanej čiastky ale ide o individuálne dohodnutú odmenu, a preto v týchto prípadoch je podľa názoru krajského súdu potrebné individuálne prihliadať na dosiahnuté príjmy zamestnanca v jednotlivých mesačných obdobiach, a či vôbec boli dosiahnuté.

30. V súvislosti s uvedeným je nepochybné, že v ustanovení § 7a písm. c) zák. č. 600/2003 Z. z. zákonodarca podmienil zohľadnenie tejto podmienky nevykonávanie zárobkovej činnosti akoukoľvek osobou, ale iba takou osobou, ktorá si môže uplatniť daňový bonus podľa osobitného predpisu.

Touto legislatívnou konštrukciou tak zákonodarca zdôraznil aj druhú stránku zárobkovej činnosti, a to výšku príjmu (zdaniteľnú) z nej plynúcej za sledované obdobie.

Podľa § 7a písm. c) zák. č. 600/2003 Z. z. v citovanom znení podmienky nároku na príplatok k prídavku sú nevykonávanie zárobkovej činnosti oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 3 a ďalšou fyzickou osobou, ktorá si môže uplatniť daňový bonus podľa osobitného predpisu [odkaz pod čiarou na ustanovenie § 33 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov..1)].

Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov daňovník, ktorý v zdaňovacom období mal zdaniteľné príjmy podľa § 5 aspoň vo výške 6-násobku minimálnej mzdy alebo ktorý mal zdaniteľné príjmy podľa § 6 aspoň vo výške 6-násobku minimálnej mzdy a vykázal základ dane (čiastkový základ dane) z príjmov podľa § 6, môže si uplatniť daňový bonus v sume 19,32 eura mesačne na každé vyživované dieťa žijúce v domácnosti s daňovníkom; prechodný pobyt dieťaťa mimo domácnosti nemá

vplyv na uplatnenie tohto daňového bonusu. O sumu daňového bonusu sa znižuje daň.

31. S týmto právno-aplikačným záverom sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal a naopak zotrváva na svojej argumentácii, že žalobkyňa už v čase podania žiadosti mala vedomosť o svojom existujúcom pracovnoprávnom vzťahu a jeho zmeny v zákonnej lehote 8 dní prvostupňovému orgánu neoznámila.

Týmto spôsobom posúva žalovaný aplikáciu ustanovenia § 13 ods. 6 zák. č. 600/2003 Z. z. do roviny správneho trestania a nie do roviny neprávom vyplatennej sumy, kam oprávnené patrí.
V.

32. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobkyne ako aj s prihliadnutím na závery vyslovené žalovaným Najvyšší súd s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

33. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešnej žalobkyni právo na náhradu trov tohto konania môže vzniknúť.

Nakoľko odvolacie konanie bolo vyvolané odvolacou iniciatívou žalovaného a zo spisu pre odvolací nevyplyva, že žalobkyni by v tomto konaní trovy vznikli, rozhodol Najvyšší súd o trovách odvolacieho konania tak, ako je uvedené vo výroku.

34. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno-poistných vzťahov vychádza z verejnoprávnych vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).